

„FIAT IUSTITIA ET PEREAT MUNDUS”

CĂTRE,

JUDECĂTORIA

Subsemnatul **Făt-Frumos**, cu domiciliul în , având datele de identificare CI, seria, nr. , CNP , reprezentat convențional prin „FIAT IUSTITIA ET PEREAT MUNDUS” prin av. Coman Nicoleta, Ormenișan Sorina și Silaghi Daniela,

în contradictoriu cu Tărâmul Eternității, cu domiciliul în , având datele de identificare CI, seria , nr. , CNP,

formulăm prezenta:

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

Prin intermediul căreia solicităm respectuos Onoratei instanțe ca prin hotărârea pe care o va pronunța să dispună următoarele:

În principal:

- 1. Să constatați nulitatea absolută a contractului încheiat la data de 24.03.2025, privind renunțarea la mortalitate pentru obiect ilicit și cauză ilicită și imorală;***
- 2. Anularea contractului încheiat între părți la data de 24.03.2025, privind renunțarea la mortalitate, pentru nulitatea absolută;***
- 3. Restabilirea situației anterioare încheierii contractului, prin repunerea părților în situația anterioară;***
- 4. Cu cheltuieli de judecată.***

În subsidiar:

- 1. Să constatați nulitatea relativă a contractului încheiat la data de 24.03.2025, privind renunțarea la mortalitate pentru eroare sau dol;***
- 2. Anularea contractului încheiat între părți la data de 24.03.2025, privind renunțarea la mortalitate, pentru nulitatea relativă;***

pentru următoarele:

CONSIDERENTE

ÎN FAPT,

La o vârstă fragedă, fiind ușor influențabil, subsemnatul Făt Frumos am fost ademenit de mirajul nemuririi, prezentat de pârâțul Tărâmul Eternității, ca fiind o oază de fericire perpetuă.

Subsemnatul Făt Frumos fiind un tânăr visător, fascinat de promisiunea unei existențe lipsite de griji și suferință, o lume unde timpul nu își lasă amprenta, iar bătrânețea și boala sunt doar amintiri îndepărtate, am acceptat „contractul”, fără a realiza și înțelege pe deplin propria situație în care urma să mă aflu.

Pârâtul, conștient de această naivitate și de dorința arzătoare a reclamantului de a evada din efemeritatea condiției umane, a profitat de această vulnerabilitate, prezentându-mi o imagine distorsionată a realității.

Astfel, după ce pârâtul mi-a prezentat o împrejurare ideală a realității, noi părțile ne-am hotărât să încheiem un contract **prin care subsemnatul renunță la mortalitatea mea în schimbul vieții veșnice**. Contract care însă nu stabilea clauze concrete ale înțelegerii noastre, cum este durata sau condițiile de reziliere.

Contractul verbal pe care l-am încheiat noi părțile a fost unul plin de omisiuni și neclarități. Pârâtul a evitat să-mi explice în detaliu consecințele renunțării la mortalitate, prezentându-mi doar beneficiile iluzorii ale vieții veșnice. Nu mi-a fost adus la cunoștință faptul că Tărâmul Eternității este un loc unde timpul stagnează, iar emoțiile și sentimentele se estompează, transformând existența într-o monotonie perpetuă. Mai mult, pârâtul a omis să-mi prezinte clauzele referitoare la durata șederii și condițiile de reziliere, lăsându-mi în credință că pot oricând să părăsesc acest tărâm.

După secole petrecute în Tărâmul Eternității, subsemnatul Făt-Frumos am manifestat dorința de a mă întoarce în lumea muritorilor, întrucât am realizat că am fost victima unei escrocherii. Viața veșnică, departe de a fi o binecuvântare, s-a transformat într-un blestem. Lipsa provocărilor, a schimbărilor și a ritmului firesc al vieții m-a cufundat într-o stare de apatie și melancolie. Așadar, am asistat la degradarea lentă a ființelor nemuritoare, care și-au pierdut treptat capacitatea de a simți și de a se bucura de viață, transformându-se în umbre ale propriilor lor existențe.

Dorul de lumea muritorilor, cu toate imperfecțiunile ei, a devenit insuportabil. Am început să tânjesc după frumusețea efemeră a naturii, după căldura relațiilor umane, după bucuria și tristețea, după viață, în toată complexitatea ei.

În final, realizând că a făcut o alegere greșită, bazată pe iluzii și promisiuni deșarte, și că singura cale de a-și recăpăta demnitatea și libertatea este să încheie contractul cu pârâtul, sens în care i-a trimis o cerere de reziliere a contractului.

Am încercat în repetate rânduri să discut cu pârâtul despre posibilitatea de a rezilia contractul, dar acesta a refuzat categoric, invocând principiul „pacta sunt servanda”. Moment de la care am realizat că sunt captiv într-o relație contractuală nedreaptă și abuzivă, care îmi încalcă drepturile fundamentale.

Regretul pentru decizia luată și dorul de lumea muritorilor au devenit din ce în ce mai puternice, afectându-mi grav starea emoțională și psihică. Am dezvoltat anxietate, depresie și insomnii, iar singura alinare pe care o găsesc este în amintirea vieții mele anterioare, pe care mi le doresc a le recupera și a reveni la situația anterioară, în măsura în care este posibil.

Executarea contractului în aceste condiții a devenit excesiv de oneroasă, depășind orice limită rezonabilă. Făt Frumos nemaiputând suporta povara vieții veșnice și că singura soluție este anularea contractului și revenirea la condiția sa de muritor.

1. Cu privire la cauzele de nulitate absolută

Raportat la clauzele prevăzute în contractul nr. 1 încheiat între Făt-Frumos și Tărâmul Eternității, considerăm că prezentul contract care a fost încheiat între părți este lovit de nulitate absolută raportându-ne la următoarele cauze:

În primul rând, obiectul contractului este ilicit potrivit art. 1225 Cod Civ., astfel prin faptul că Tărâmul Eternității s-a obligat să ofere imposibilul, respectiv „***Tinerete fără bătrânețe și viață fără de moarte***”.

Or, dreptul la viață fiind un drept inalienabil, este evident că nu poate face obiectul unei tranzacții în sensul art. 2268 C. Civ. „*Nu se poate tranzacționa asupra capacității sau stării civile a persoanelor și nici cu privire la drepturi de care părțile nu pot să dispună potrivit legii.*”.

Cu alte cuvinte, raportat la obiectul contractului, a textului legal enunțat anterior, coroborat cu prevederile art. 2273 C. civ, privind cauzele de nulitate, întrucât și tranzacția poate fi afectată de aceleași cauze de nulitate ca orice alt contract, apreciem că în speță intervine **nulitatea absolută a contractului**.

Iar în al doilea rând, contractul cuprinde și o cauză contractuală ilicită și imorală care contravine ordinii publice și bunelor moravuri, astfel cum este stipulat în art. 1235 și 1236 Cod Civ.

Acceptarea renunțării la mortalitate contravine valorilor fundamentale ale protecției vieții și existenței continue.

Astfel, în dreptul nostru, viața este sacră și inalienabilă. Nu poate forma obiectul unei tranzacții, nu poate fi oferită ori retrasă prin voința unilaterală sau bilaterală a unor părți contractante.

Așadar, din acest punct de vedere obiectul contractului este în mod vădit ilicit.

Mai mult, cauza încheierii contractului este fundamental contrară ordinii publice și bunei-credințe ce guvernează raporturile juridice între oameni și entități supranaturale deopotrivă, bazându-se pe un obiect care oricum nu putea fi tranzacționat.

Renunțarea la mortalitate este imorală, întrucât ea subminează rațiunea de a exista, încălcând dreptul la viață, drept fundamental care nu poate face obiectul tranzacționării.

De subliniat faptul că pârâțul, Tărâmul Eternității nu a cumpărat un bun, nu a negociat un drept, ci a încercat să anuleze însăși esența ființei mele.

Pe cale de consecință, este imposibil să se accepte ca libertatea, eternitatea și identitatea unui om să fie înstrăinate printr-un acord viciat și imoral.

În acest sens, considerăm că există lucruri care nu sunt de vânzare, printre care și mortalitatea, ființele sunt create pentru scopul pe care îl au în tărâmul de pe care provin, motiv pentru care mortalitatea face parte din esența firii reclamantului, acesta nu poate renunța oricând la ea, nefiind un drept de care acesta să poată dispune.

Nemurirea este o stare intrinsecă și inalienabilă a persoanei, care nu poate face obiectul actelor juridice translativ de drepturi.

Dreptul la existență perpetuă este protejat de principiile fundamentale de drept, neputând face obiectul unei vânzări sau tranzacționări.

De asemenea, potrivit art. 1169 Cod Civ.: „*Părțile sunt libere să încheie orice contracte și să determine conținutul acestora, în limitele impuse de lege, de ordinea publică și de bunele moravuri*”. În prezenta cauză, considerăm că nu se poate vorbi despre respectarea ordinii publice și a bunelor moravuri dacă se încearcă teoretic cel puțin eludarea firii ordinii lumii.

În ceea ce privește validitatea contractului, arătăm faptul că în conformitate cu art. 1179 Cod Civ., contractul trebuie să îndeplinească anumite condiții pentru a fi valabil, precum: părțile să aibă capacitate de a contracta, consimțământul părților să nu fie viciat, să existe un obiect licit și determinat, iar cauza să fie licită și morală.

Din punctul nostru de vedere, prezentul contract încalcă dispozițiile privitoare la consimțământ, obiect și cauză.

În cele din urmă vom analiza cauzele absolute de nulitate privitoare la obiect și cauză.

Așadar, conform art. 1225 Cod Civ.:

„(1) *Obiectul contractului îl reprezintă operațiunea juridică, precum vânzarea, locațiunea, împrumutul și altele asemenea, convenită de părți, astfel cum aceasta reiese din ansamblul drepturilor și obligațiilor contractuale.*

(2) **Obiectul contractului trebuie să fie determinat și licit, sub sancțiunea nulității absolute.**

(3) Obiectul este ilicit atunci când este prohibit de lege sau contravine ordinii publice ori bunelor moravuri”.

Astfel, cum am arătat și anterior, nu putem vorbi despre un contract valabil încheiat, dat fiind obiectul acestuia și respectiv renunțarea la mortalitate, la un drept fundamental, fiind lovit de nulitate un astfel de contract.

Iar în privința cauzei contractului, arătăm că potrivit art. 1235 Cod Civ.: „Cauza este motivul care determină fiecare parte să încheie contractul”, coroborat cu art. 1236 Cod Civ.: „(1) Cauza trebuie să existe, să fie licită și morală. (2) **Cauza este ilicită când este contrară legii și ordinii publice. (3) Cauza este imorală când este contrară bunelor moravuri**”.

În cazul de față, cauza contractului era tocmai înlăturarea unei calități esențiale și naturale, ceea ce contravine ordinii publice, întrucât atacă principiile fundamentale ale dreptului la viață și identitate; și pe de altă parte încalcă bunele moravuri, prin faptul că promovează renunțarea la mortalitate în scopuri incompatibile cu demnitatea.

În conformitate cu art. 1238 alin. (2) Cod Civ.: „Cauza ilicită sau imorală atrage **nulitatea absolută** a contractului dacă este comună ori, în caz contrar, dacă cealaltă parte a cunoscut-o sau, după împrejurări, trebuia s-o cunoască”.

În plus, în conformitate cu art. 1246 alin. (1) Cod Civ.: „Orice contract încheiat cu încălcarea condițiilor cerute de lege pentru încheierea sa valabilă este supus nulității, dacă prin lege nu se prevede o altă sancțiune”, coroborat cu art. 1247 alin. (1) Cod Civ.: „Este nul contractul încheiat cu încălcarea unei dispoziții legale instituite pentru ocrotirea unui interes general”, considerăm faptul că în prezenta cauză, contractul încheiat de părți este lovit de nulitate absolută.

Pentru toate aceste motive, solicităm instanței să constate existența nulității absolute, iar pe cale de consecință să anuleze contractul încheiat între noi părțile. Solicităm să se facă astfel aplicabilitatea art. 1254 alin. (1) Cod Civ.: „Contractul lovit de nulitate absolută sau anulat este considerat a nu fi fost niciodată încheiat”, și respectiv să se considere că părțile nu am încheiat niciodată contractul cu repunerea în situația anterioară.

2. Cu privire la cauzele de nulitate relativă

În subsidiar, în cazul în care instanța constată că nu putem vorbi despre o nulitate absolută în cazul prezentului contract, solicităm să analizați și nulitatea relativă intervenită în contractul încheiat constând în consimțământul viciat prin dol sau violență.

Pârâtul a exercitat presiuni, inducând în eroare asupra consecințelor renunțării, ceea ce a afectat liberul meu arbitru, conform art. 1.207 și 1.214 Cod civil.

Considerăm faptul că acest contract a fost încheiat prin mijloace dolosive: prin înșelăciune și presiuni morale venite din partea pârâtului Tărâmului Eternității, care a prezentat false

promisiuni privind „adevărata fericire” care ar urma unei astfel de renunțări, fiind astfel încălcat consimțământul liber, informat și conștient.

Conform art. 1204 Cod Civ.: *„Consimțământul părților trebuie să fie serios, liber și exprimat în cunoștință de cauză”*.

Arătăm faptul că la momentul încheierii contractului, subsemnatul nu avea reprezentarea reală a faptelor, pârâtul a încercat prin diferite manopere să îmi inducă o idee greșită a realității ca urmare a încheierii prezentului contract, iar eu din cauza vârstei fragede la care mă aflu în momentul încheierii am acceptat acest contract fără măcar a conștientiza consecințele încheierii lui, respectiv consecințele renunțării la mortalitate.

a. În ceea ce privește eroarea

Conform art. 1207 Cod Civ.:

*„(1) Partea care, la momentul încheierii contractului, se afla într-o **eroare esențială** poate cere anularea acestuia, dacă cealaltă parte știa sau, după caz, trebuia să știe că faptul asupra căruia a purtat eroarea era esențial pentru încheierea contractului.*

(2) Eroarea este esențială:

- 1. când poartă asupra naturii sau obiectului contractului;*
- 2. când poartă asupra identității obiectului prestației sau asupra unei calități a acestuia ori asupra unei alte împrejurări considerate esențiale de către părți în absența căreia contractul nu s-ar fi încheiat;*
- 3. când poartă asupra identității persoanei sau asupra unei calități a acesteia în absența căreia contractul nu s-ar fi încheiat.*

(3) Eroarea de drept este esențială atunci când privește o normă juridică determinantă, potrivit voinței părților, pentru încheierea contractului”.

În plus, conform art. 1170 Cod Civ.: *„Părțile trebuie să acționeze cu bună-credință atât la negocierea și încheierea contractului, cât și pe tot timpul executării sale. Ele nu pot înlătura sau limita această obligație”*.

Astfel, pe de o parte, reclamantul se afla într-o eroare atât cu privire la obiectul contractului, în sensul că deși știa că acesta este renunțarea la mortalitate, el nu știa în concret ce înseamnă această renunțare, nu i s-a adus la cunoștință, ba din contră a fost indus în eroare, pârâtul proiectându-i o falsă realitate în care va urma să se afle după încheierea contractului.

În plus, acest contract nu a fost nici măcar negociat înainte de părți, pur și simplu reclamantul a acceptat condițiile contractului fără a înțelege și a cunoaște de fapt consecințele juridice pe care le are decizia lui.

b. Cu privire la dol

Conform art. 1214 alin. (1) Cod Civ.: *„Consimțământul este viciat prin dol atunci când partea s-a aflat într-o eroare provocată de manoperele frauduloase ale celeilalte părți ori când aceasta din urmă a omis, în mod fraudulos, să îl informeze pe contractant asupra unor împrejurări pe care se cuvenea să i le dezvăluie”.*

Astfel, calitățile intelectuale ale voinței persoanelor cu capacitate de exercițiu deplină sunt afectate în caz de eroare, dol și leziune, căci cel care este indus în eroare prin manopere sau reticențe dolosive de către cealaltă parte contractantă ori de către un terț (art. 1.214 și art. 1.215 C. civ.), nu contractează „în cunoștință de cauză”, în sensul dispozițiilor art. 1.204 Cod Civ., ci din ignoranță.

Dolul presupune un element subiectiv adică inducerea în eroare și un element obiectiv adică folosirea de manopere dolosive.

În atare condiții, arătăm faptul că reclamantul a fost obligat să încheie contractul, aflându-se într-o eroare cu privire la obiectul contractului, datorat de manoperele dolosive ale pârâtului.

În plus, pârâtul s-a folosit de vârsta fragedă a reclamantului și de faptul că acesta nu putea înțelege pe deplin consecințele încheierii contractului, dat fiind faptul că în sine contractul nu cuprindea suficiente date, nefiind nici măcar negociat, toate acestea cu scopul de a-l determina să încheie contractul, deși reclamantul nu a dorit niciodată acest lucru, nu a dorit să renunțe la mortalitate pentru o viață mizerabilă.

3. Cu privire la restabilirea situației anterioare

Conform art. 1640 alin. (1) Cod Civ.: *„Dacă restituirea nu poate avea loc în natură din cauza imposibilității sau a unui impediment serios ori dacă restituirea privește prestarea unor servicii deja efectuate, restituirea se face prin echivalent”.*

Conform art. 1254 alin. (1) și (3) Cod Civ.: *„(1) Contractul lovit de nulitate absolută sau anulat este considerat a nu fi fost niciodată încheiat. (3) În cazul în care contractul este desființat, fiecare parte trebuie să restituie celeilalte, în natură sau prin echivalent, prestațiile primite, potrivit prevederilor art. 1.639-1.647, chiar dacă acestea au fost executate succesiv sau au avut un caracter continuu”.*

Așadar, în cazul în care veți constata nulitatea absolută sau relativă a contractului, vă solicităm pe cale de consecință și repunerea părților în situația anterioară încheierii contractului, subsemnatul dobândindu-mi astfel mortalitatea pe care am pierdut-o ca urmare a încheierii contractului.

În drept, ne întemeiem cererea pe dispozițiile art. 1225 Cod, Civ., art. 1235 și următoarele Cod Civ., art. 1207 și următoarele Cod Civ., art. 1214 Cod Civ. și următoarele precum și pe cele la care am făcut referire în prezenta cerere.

În probațiune, solicităm admiterea probei cu înscrisurile, a interogatoriului pârâtului și a probei testimoniale cu martori.

În cadrul probei testimoniale, solicităm audierea următorilor martori:

- , cu domiciliul în

Anexat depunem:

- Împuternicire avocațială;

Cu stimă,
Făt-Frumos,
prin FIAT IUSTITIA
prin av. Coman Nicoleta, Ormenișan Sorina, Silaghi Daniela